

Matka Tereza a blahoslavený Josemaría

Svědectví rev. Briana
Kolodiychula, postulátora
případu svatořečení Matky
Terezy z Kalkaty, sepsané při
příležitosti představení knihy
“Un santo per amico”, které se
konalo 26. února v Římě.

05.03.2002

Je překvapivé, jak rozdílná jsou
charismata a povahy světců v církvi.
Někdy se dokonce zdá, že stojí proti

sobě, ale když poznáme život a ducha každého z nich do hloubky, nakonec zjistíme, že je spojuje společný jmenovatel: být odrazem způsobu bytí Krista, světce par excellence.

Tak tomu je i u dvou velkých osobností katolické církve 20. století: blahoslaveného Josemaríi a Matky Terezy, dvou velmi odlišných osob a velmi odlišných charismat, která mají ale zároveň mnoho společných bodů.

Pozoruhodná je již časová shoda: Boží prozřetelnost tomu chtěla, aby v týchž dnech, kdy koncem září nebo začátkem října roku 1928 Matka Tereza přijela z makedonského Skopje do Dublinu, aby tam zahájila svůj život řádové sestry, spatřil blahoslavený Josemaría v Madridu Boží vůli týkající se toho, co bude později Opus Dei.

Ze společných bodů musím zmínit velkou lásku k Církvi, k papeži, k

posvátné zpovědi, neochvějnou víru v hodnotu modlitby jako východiska veškeré apoštolské činnosti a mnoho dalších věcí, např. schopnost podnikat ambiciózní iniciativy ve službě druhým.

Dokonce i některé charakterové rysy obou často odrážejí onen společný jmenovatel a také schopnost vyřešit v jediném okamžiku problémy z lidského hlediska zdánlivě neřešitelné.

Z mnoha těchto bodů bych se chtěl zastavit u jednoho, jenž je zvlášť charakteristický pro charisma Matky Terezy: u její lásky k chudým, nemocným, umírajícím, zkrátka k těm nejpotřebnějším. Matka Tereza v nich viděla samotného Krista. Také v životě blahoslaveného Josemaríi nalézáme velký závazek pomáhat Kristu přítomnému v potřebných lidech. A to nejen prostřednictvím velkého úsilí, jež Opus Dei vynakládá

při formování a výchově lidí v centrech, školách, na univerzitách apod. Existuje též rozsáhlá aktivita na poli sociálním, usilující zlepšit životní podmínky všech lidských bytostí a vysvětlit jim navíc – což je ještě důležitější – aby chápaly skutečný smysl a nadpřirozenou hodnotu utrpení. Zvláště jasně to vidíme v prvních letech existence Opus Dei, jak je doloženo v mnoha svědectvích obsažených v této knize, a především ve slovech těch, kteří byli svědky pastorační práce blahoslaveného Josemaríi v madridských nemocnicích, tedy ve slovech sestry Maríi Jesús Sanz, Asunción Muñoz a sestry Isabel Martín. Chudí, nemocní, lidé bez naděje, to byly zbraně, kterými chtělo Opus Dei zvítězit v bitvě, do které se vydalo.

V obou případech, u zakladatele Opus Dei i u Matky Terezy, bylo zřejmé, že u pramene tohoto závazku

je víra, jež jim umožňovala nacházet
Krista v každém člověku.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/matka-tereza-a-blahoslaveny-josemaria/>
(18.03.2026)